

Doručenie elektronickej cex Fabasoft
dňa 23.10.2019

PAUL.Q
LAW FIRM

Okresný úrad Poprad
Odbor starostlivosti o životné prostredie
Nábřežie Jána Pavla II. 16
058 44 Poprad

Č. j.: OU-PP-OSZP-2019/009219-051/BL

V Bratislave, dňa 22.10.2019

Vec:

Odvolanie proti rozhodnutiu Okresného úradu Poprad, odboru starostlivosti o životné prostredie zo dňa 13.9.2019, č. j. OU-PP-OSZP-2019/009219-051/BL

Advokátska kancelária Paul Q, s. r. o. na základe plnomocenstva prevzala právne zastupovanie účastníka konania, pána Petra Riavu, [REDACTED] a pani Daniely Riavovej, [REDACTED] (ďalej len „Účastník konania“), ktorý je vlastníkom pozemkov zapísaných na liste vlastníctva [REDACTED] [REDACTED] (ďalej len „Pozemok“).

Okresný úrad Poprad, odbor starostlivosti o životné prostredie ako príslušný orgán štátnej správy (ďalej len „Správny orgán“) doručil Účastníkovi konania rozhodnutie zo dňa 13.9.2019, č. j. OU-PP-OSZP-2019/009219-051/BL (ďalej len „Rozhodnutie“), ktorým podľa § 1 ods. 1 písm. c) a § 5 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v spojení s § 53 ods. 1 písm. c) a § 56 písm. b) zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej ako „Zákon o EIA“) posúdil zámer „Tatranská Lomnica – prieskumný vrt pre geotermálne vody“ (ďalej ako „Zámer“), vypracovaný spoločnosťou ENVIGEO, a.s., so sídlom Kynceľová 2, 974 11 Banská Bystrica, IČO: 31 600 891, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Banská Bystrica, Oddiel: Sa, Vložka č.: 721/S (ďalej ako „ENVIGEO“) a predložený spoločnosťou AUTONOVA, s.r.o., so sídlom Priemyselný areál Východ, súp. č. 3406, 058 01 Poprad, IČO: 31 649 513, zapísanou v Obchodnom registri Okresného súdu Prešov, Oddiel: Sro, Vložka č.: 373/P (ďalej len „Navrhovateľ“ alebo „AUTONOVA“) tak, že navrhovaná činnosť „Tatranská Lomnica – prieskumný vrt pre geotermálne vody“, situovaná na pozemkoch v zmysle Zámeru (ďalej len „Stavebné pozemky“), ktorej účelom je zhotovenie hydrogeologického vrtu hĺbky do 500 metrov, ktorý bude realizovaný ako prieskumný (ďalej ako „Navrhovaná činnosť“), nebude posudzovaná podľa Zákona o EIA.

Pozemok, ktorého vlastníkom je Účastník konania sa nachádza spolu so Stavebnými pozemkami

v zastavanej časti mesta Tatranská Lomnica na území Tatranského národného parku, pričom Stavebné pozemky sa nachádzajú v blízkosti Pozemku, ktorý je v bezprostrednej blízkosti miesta, kde sa plánuje umiestniť prieskumný vrt v rámci Navrhovanej činnosti. Je nepochybné, že Navrhovaná činnosť, ktorá by pri jej realizácii spôsobila nadmerný hluk, vibrácie a neporiadok, predstavuje významný a závažný zásah do práv Účastníka konania ako vlastníka Pozemku, na ktorom má postavený rodinný dom.

V zmysle vyššie uvedeného a v zákonnej lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia Rozhodnutia Účastníkovi konania, týmto Účastník konania v zmysle § 53 a 54 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „**Správny poriadok**“) podáva

ODVOLANIE

proti Rozhodnutiu, nakoľko má za to, že Rozhodnutie je nesprávne, je založené na nedostatočne zistenom skutkovom stave, absentuje v ňom právne dokonalé odôvodnenie a právne posúdenie Rozhodnutia je v rozpore so Zákonom o EIA a inými všeobecne záväznými predpismi.

K stanovisku Navrhovateľa k bodu 9. Rozhodnutia

Navrhovateľ v stanovisku Navrhovateľa na strane č. 5 bod 9. Rozhodnutia k stanovisku Regionálneho úradu verejného zdravotníctva so sídlom v Poprade (ďalej len „**Úrad**“) poukazuje na § 2 ods. 3 zákona č. 2/2005 Z.z. o posudzovaní a kontrole hluku vo vonkajšom prostredí a o zmene zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 272/1994 Z. z. o ochrane zdravia ľudí v znení neskorších predpisov (ďalej len „**Zákon o kontrole hluku vo vonkajšom prostredí**“). S odkazom na toto ustanovenie nesúhlasí so stanoviskom Úradu z dôvodu, že rodinný dom, ktorý je najbližšie k plánovanému prieskumnému geologickému vrtu je vo vlastníctve investora, a že ak to bude potrebné, tento nebude využívať rodinný dom.

V nadväznosti na toto stanovisko Navrhovateľa Správny orgán iba stroho skonštatoval, že so stanoviskom Navrhovateľa sa stotožňuje, a to bez akéhokoľvek odôvodnenia. Okrem skutočnosti, že Rozhodnutiu chýbajú základné zákonné požiadavky na odôvodnenie, poukazujeme tiež na nezmyselnosť a **nesprávnosť argumentácie Navrhovateľa** v tejto časti Rozhodnutia.

Zákon o kontrole hluku vo vonkajšom prostredí je zákon, ktorý sa používa v oblasti posudzovania a kontroly hluku vo vonkajšom prostredí podľa § 2 ods. 1 písm. a) na určenie expozície hluku vo vonkajšom prostredí pomocou **mapovania hluku jednotnými metódami stanovenia hlukových indikátorov**. Tento zákon slúži pri tvorbe tzv. strategických hlukových máp pre aglomerácie s viac ako 100 000 obyvateľov (§ 3 písm. d) Zákona o kontrole hluku vo vonkajšom prostredí). V zmysle tohto

zákona sa stanovujú hlukové indikátory L_{DvN} a L_N , pre ktoré platia samostatné limitné hodnoty.

Podľa zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o podpore verejného zdravia“) je vykonávacím predpisom na ochranu zdravia pred hlukom v životnom prostredí vyhláška Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky č. 549/2007 z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií v životnom prostredí, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“). V zmysle tejto Vyhlášky sú stanovené prípustné hodnoty L_{Aeq} pre referenčné časové intervaly deň, večer, noc a pre jednotlivé chránené územia. V zmysle tejto Vyhlášky bola vyhodnocovaná aj predmetná hluková štúdia.

V nadväznosti na vyššie uvedené uvádzame, že ustanovenia Zákona o kontrole hluku vo vonkajšom prostredí nemožno v žiadnom prípade spájať a/alebo dávať do súvisu s ustanoveniami Vyhlášky. Tieto upozornenia sú jednoznačne uvedené a verejne prístupné na úvodnej webovej stránke www.hlukovamapa.sk, ktorá definuje ciele strategických hlukových máp. Upozornenie je prístupné na uvedenej webovej stránke v nasledovnom znení zvýraznené červenou farbou:

„Údaje o hlukovej záťaži v jednotlivých miestach a územiach sa nemusia zhodovať s údajmi, ktoré sú získané podľa Nariadenia vlády č. 339/2006 Z.z., resp. Vyhlášky MZ SR č. 549/2007 Z.z. a súvisiacich predpisov.

Určenie hlukovej záťaže pri spracovaní strategických hlukových máp bolo robené iným spôsobom ako sa požaduje v zmysle Nariadenia vlády č. 339/2006 Z.z., resp. Vyhlášky MZ SR č. 549/2007 Z.z. a súvisiacich predpisov.“

Z uvedeného dôvodu je v Rozhodnutí citovaný § 2 ods. 3 Zákona o kontrole hluku vo vonkajšom prostredí irelevantný a pri rozhodovaní Správneho orgánu zavádzajúci. Navrhovateľ nie je exponovanou osobou, tými sú najmä účastníci konania, dotknutá verejnosť a obyvatelia, ktorí budú v danej lokalite vystavení hluku, ktorý bude spôsobený realizáciou Navrhovanej činnosti. V tomto prípade navyše nejde o hluk vo vnútornom prostredí budov ani o hluk na pracoviskách a vnútri dopravných prostriedkov, ale o hluk z vrtu a stavby, ktorou sa vrt bude realizovať.

Je evidentné, že Správny orgán sa priklonil k neodbornému stanovisku Navrhovateľa, ktoré sa opiera o neaplikovateľné ustanovenie Zákona o kontrole hluku vo vonkajšom prostredí a neakceptoval odborné stanovisko Úradu, čím porušil svoju povinnosť vykonať zisťovacie konanie v súlade so zákonom.

II.

K absencii základných zákonných podmienok na odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu

Správny orgán na základe stanoviska Úradu dňa 17.6.2019 vyzval Navrhovateľa na doplnenie Zámeru o hlukovú štúdiu vplyvu Zámeru počas prieskumu aj počas využívania geotermálnej vody na okolité

chránené územie. Dňa 18.7.2019 Navrhovateľ doručil Správne mu orgánu požadovanú akustickú štúdiu.

Chceme dôrazne poznamenať, že Rozhodnutie sa žiadnym spôsobom nezaoberalo tým, kto vyššie uvedenú akustickú štúdiu vypracoval, ďalej neobsahuje žiadne označenie či identifikačné číslo ani dátum vyhotovenia. Čo je však najdôležitejšie – **absentuje akékoľvek vyjadrenie či stanovisko Úradu k tejto štúdii**, ktorý požadoval vypracovanie akustickej štúdie a ktorá celkom logicky mala byť súčasťou jeho rozhodovacieho procesu. V odôvodnení tým absentuje akákoľvek myšlienková línia úvahy Správneho orgánu, na základe ktorej dospel k svojmu rozhodnutiu.

Zo strany č. 5 bod. 9 je možné len nepriamo vyvodiť, že Úrad buď s výsledkami spomínanej akustickej štúdie nesúhlasil alebo aj napriek jej doručeniu **trval na svojej požiadavke, aby bol Zámer a Navrhovaná činnosť posudzovaná podľa Zákona o EIA.**

Z pohľadu Účastníka konania je nepochybné, že hlučnosť a opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na zamedzenie jej nepriaznivých dôsledkov, sú **informáciami, ktoré sú pre účastníkov konania a dotknutú verejnosť podstatné.** Rovnako podstatné pre nich je aj prijatie záveru a rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (Správneho orgánu) o tom, či je potrebné Zámer a Navrhovanú činnosť posudzovať podľa zákona EIA. V tejto súvislosti poukazujeme na skutočnosť, že Navrhovaná činnosť bude bezpochyby zasahovať do kritérií pre zisťovacie konanie podľa prílohy č. 10 k Zákona o EIA, a to napríklad: údaje o výstupoch, ovplyvňovanie pohody života, celkové znečisťovanie prostredia a nepochybne aj pravdepodobnosť účinkov Navrhovanej činnosti na zdravie obyvateľstva, a pod.

Máme za to, že Správny orgán sa v Rozhodnutí žiadnym spôsobom nezaoberal týmito informáciami, neuviedol, ako sa vysporiadal so stanoviskom Úradu po doručení akustickej štúdie a nedal priestor účastníkom konania a dotknutej verejnosti, aby sa k Rozhodnutiu vyjadrili, prípadne závery Správneho orgánu kvalifikovane konfrontovali.

Správny orgán ďalej po stanovisku Navrhovateľa na str. 5 bod. 9 Rozhodnutia uviedol, že „*sa plne stotožňuje so stanoviskom Navrhovateľa*“. Správny orgán nijakým spôsobom neuviedol, akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, aké boli jeho dôvody pre vydanie Rozhodnutia, v ktorom sa v plnom rozsahu stotožnil so stanoviskom Navrhovateľa.

Správny orgán iba mechanicky odcitoval stanovisko Navrhovateľa, ktoré odborne neoveril, resp. neuviedol žiadne dôvody, prečo argumenty a stanovisko Úradu odmietol. Podľa početnej judikatúry bol Správny orgán povinný uviesť dôvody a presné uvedenie skutočností, z ktorých pri svojom rozhodovaní vychádzal, čím máme za to, že **Správny orgán svoju povinnosť porušil.**

V nadväznosti na absenciu povinných náležitostí Rozhodnutia Správneho orgánu v správnom konaní podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku, je jednoznačné, že Rozhodnutie je v rozpore s požiadavkami § 47 ods. 3 Správneho poriadku na odôvodnenie rozhodnutia a že Rozhodnutie je z tohto dôvodu

nepreskúmateľné.

Ďalším dôvodom, pre ktoré je Rozhodnutie nezákonné, je postup Správneho orgánu počas správneho konania, ktorý predchádzal vydaniu Rozhodnutia. Účastník konania sa dozvedel, že ďalší z účastníkov konania, pani Lucia Dubielová, sa pokúsila na Správnom orgáne získať spomínanú akustickú (hlukovú) štúdiu, ktorú predložil Správneho orgánu na základe žiadosti Navrhovateľa. Správny orgán dal pani Dubielovej lehotu 5 dní od doručenia vyjadrenia Navrhovateľa k jej pripomienkam, v rámci ktorej mohla nahliadnuť do administratívneho spisu. Pani Dubielová zistila, že akustická štúdia nebola súčasťou administratívneho spisu, pričom Správny orgán jej odporučil, aby si ju vyžiadala od Úradu podľa zákona o slobodnom prístupe k informáciám. Z uvedeného je zrejmé, že Správny orgán porušil svoje povinnosti tým, že účastníkovi konania znemožnil prístup k celému spisu, a ešte ho aj odkázal na iný úrad prinajmenšom s vedomím, že účastník konania tak nemôže dodržať stanovenú lehotu na vyjadrenie k vyjadreniu Navrhovateľa k jeho pripomienkam. Správny orgán tak nielenže znemožnil akémukoľvek účastníkovi konania oboznámiť sa s touto akustickou štúdiou, ale tým, že jej obsah nebol zahrnutý ani do Rozhodnutia, **vzniká odôvodnená obava, že daná štúdia buď vôbec neexistovala, alebo mala závažné nedostatky.** Pochybnosti o tejto akustickej štúdii potvrdzuje aj pretrvávajúce nesúhlasné stanovisko Úradu.

III.

Existencia nových dôkazov

Dňa 15.10.2019 účastníci konania spolu s dotknutou verejnosťou zabezpečili vypracovanie (i) novej akustickej štúdie, ktorá sa zaoberá posúdením Zámeru a Navrhovanej činnosti s názvom „Hluková štúdia pre zámer „Tatranská Lomnica - prieskumný vrt pre geotermálne vody“, Stacionárne a mobilné zdroje hluku“ (ďalej len „**Nová akustická štúdia**“), a (ii) novej vibračnej štúdie s názvom „Vibračná štúdia pre zámer „Tatranská Lomnica - prieskumný vrt pre geotermálne vody“, Budovy, konštrukcie a zariadenia v budovách, meranie kmitania v hodnotenom mieste“ (ďalej ako „**Vibračná štúdia**“). Obe vyššie uvedené štúdie vypracovala spoločnosť Klub ZPS vo vibroakustike, s.r.o., so sídlom V. Tvrdého 23, 010 01 Žilina, IČO: 36 433 781, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Žilina, Oddiel Sro, Vložka č.: 16557/L (štúdie tvoria prílohu k tomuto odvolaniu).

Z Novej akustickej štúdie a Vibračnej štúdie vyplýva, že pre správnu analýzu dopadu hluku a vibrácií je **nevyhnutné vedieť, s akou vrtnou sústavou bude Navrhovateľ Navrhovanú činnosť v rámci Zámeru realizovať, nakoľko každá vrtná súprava má rozdielnu hlučnosť, čím spôsobuje aj rozdielnu intenzitu vyžarovaných/spôsobených vibrácií.**

Je zrejmé, že akustická štúdia predložená Navrhovateľom v rámci dožiadania Správneho orgánu **túto informáciu neobsahovala, čo znamená, že bez tejto informácie nebolo možné vykonať objektívne posúdenie hluku a navrhnúť opatrenia na zamedzenie nepriaznivých dôsledkov a dopadov.** Z tohto dôvodu je Navrhovateľom predložená akustická štúdia pre účely tohto správneho konania **nepoužiteľná a bezpredmetná, nakoľko nemohla poskytnúť skutočne použiteľné závery a hodnotenia.**

Máme za to, že ak by sa Správny orgán predloženou akustickou štúdiou skutočne zaoberal, dospel by k záveru, že sa nemôže uspokojiť len s jej obsahom bez akéhokoľvek ďalšieho preverenia, a už vôbec nie sa k nej prikloniť. Nakoľko sa tvrdenia účastníkov konania, dotknutej verejnosti ako aj Úradu týkali predovšetkým kritérií podľa prílohy č. 10 k Zákona o kontrole hluku vo vonkajšom prostredí, potom by si tieto tvrdenia a aj výsledky predloženej akustickej štúdie Navrhovateľa musel správny orgán skutočne overiť a nemohol by vydať rozhodnutie, ktorého odôvodnenie sa obmedzuje výlučne na konštatovanie, že sa so stanoviskom Navrhovateľa stotožňuje.

Z Rozhodnutia a konania Správneho orgánu sa dá bez akejkoľvek námahy vyvodiť, že Správny orgán takto nekonal a preto je možné dospieť k záveru, že kritériá podľa prílohy č. 10 k Zákona o kontrole hluku vo vonkajšom prostredí neaplikoval primerane, ba dokonca, že ich neaplikoval vôbec, čo sa dá považovať za závažné pochybenie Správneho orgánu.

V tejto súvislosti je treba poznamenať, že Správny orgán je povinný zaoberať sa Novou akustickou štúdiou ako aj Vibračnou štúdiou na to, aby mohol v tomto správnom konaní rozhodnúť v súlade so zákonom.

IV.

Judikatúra k nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia správneho orgánu

V zmysle rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.10.2005, sp. zn. 4So/226/2004: „Rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak správny orgán svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo **rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania...**“. Odvolávajúc sa na tento rozsudok je evidentné, že Rozhodnutie Správny orgán neodôvodnil tak, aby túto podmienku splnil, pretože Rozhodnutie nie je pre účastníkov konania zrozumiteľné, čo preukazujú početné odvolania proti Rozhodnutiu.

Z rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.4.2008, sp. zn. 2 Sžo 81/2007 vyplýva, že: „Rozhodovanie správneho orgánu sa považuje za nepreskúmateľné buď pre nezrozumiteľnosť, alebo pre nedostatok dôvodov. Nezrozumiteľnosťou sa rozumie nielen jazyková, ale aj logická nezrozumiteľnosť.....Nepreskúmateľnosť z „nedostatku dôvodov“ neznamena len absolútny nedostatok odôvodnenia, ale zahŕňa aj prípady, keď pre dané rozhodnutie nebol dostatok dôvodov....Chýbajú jednoznačne dôvody a presné uvedenie skutočností, z ktorých vychádzal pri svojom rozhodovaní.... **Zistiť skutkový stav je povinnosťou správneho orgánu skôr než dôjde k vyhláseniu rozhodnutia.**“

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 23.8.2017, sp. zn. 2Sžo/112/2015: „Okrem popisu skutkových zistení má odôvodnenie správneho rozhodnutia obsahovať rozbor jednotlivých dôkazov a ostatných podkladov pre rozhodnutie, reakciu na pripomienky a návrhy účastníkov konania, na ich vyjadrenia k podkladom rozhodnutia a závery o tom, ktoré skutočnosti správny orgán

považuje za nepochybne zistené, ako posúdil správny orgán ich právny význam a zdôvodnenie použitia právnej normy.“

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.2.2014, sp. zn. 5Sžo/11/2013: „*Podstatnou obsahovou náležitosťou rozhodnutia správneho orgánu je aj jeho odôvodnenie, ktoré niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa naplňuje jedno zo základných pravidiel konania - posilňovať dôveru účastníkov správneho konania v správnosť rozhodovania, aby prijaté rozhodnutia fyzické a právnické osoby viedli k dobrovoľnému plneniu povinností (§ 3 ods. 4). Ďalšou funkciou je kontrolná funkcia predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie prípadne preskúmavať. Presvedčivé odôvodnenie môže zamedziť zbytočnému uplatneniu opravných prostriedkov.“*

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.2.2014, sp. zn. 5Sžo/11/2013: „*Osobitnú pozornosť treba v odôvodnení venovať tým skutočnostiam, ku ktorým správny orgán dospel na základe inštitútu voľnej úvahy. V týchto prípadoch spravidla vychádza len zo všeobecného vymedzenia zákonných podmienok, ktoré zároveň predstavujú hranicu voľnej úvahy....Správny orgán sa musí vyrovnáť so všetkými hľadiskami pre uloženie pokuty. Inak by bolo takéto rozhodnutie nepreskúmateľné.“*

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.2.2014, sp. zn. 5Sžo/11/2013: „*Ak správne orgány tieto požiadavky na odôvodnenie svojich rozhodnutí nerešpektujú nespĺňajú v zmysle § 250j ods. 2 písm. d/ OSP požiadavku zrozumiteľnosti a preskúmateľnosti. Nezrozumiteľnosťou sa rozumie nielen jazyková, ale aj logická nezrozumiteľnosť. Nepreskúmateľnosť z „nedostatku dôvodov“ neznamená len absolútny nedostatok odôvodnenia, ale zahŕňa aj prípady, keď pre dané rozhodnutie nebol dostatok dôvodov.“*

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.1.2014, sp. zn. 1Sžd/10/2013: „*Dôvody správneho orgánu musia byť účastníkom konania zrejmé už zo samotného správneho rozhodnutia a ich nedostatok nemožno odstrániť dodatočne, napríklad doplnením či spresnením odôvodnenia na pojednávaní v rámci preskúmacieho konania...“*

Z vyššie citovanej judikatúry, ktorá tvorí iba zlomok judikatúry Slovenskej republiky v tejto veci, sa dá vyvodiť, že rozhodnutie správneho orgánu musí obsahovať nielen opis skutkových okolností a skutočností, podkladov a materiálov, ale aj opis rozhodovacieho procesu samotného správneho orgánu, jeho úvah, ktoré ho viedli k aplikácii právnych predpisov a v neposlednom rade aj opis jeho hodnotiaceho procesu a vyvodených záverov zo stanovísk všetkých účastníkov konania. Ako požaduje rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4So/226/2004, rozhodnutie správneho orgánu musí byť zrozumiteľné pre ostatných účastníkov konania, ktorí môžu, ale nemusia byť právne vzdelaní a nemusia rozumieť mechanizmom rozhodovania správnych orgánov. **V prípade Rozhodnutia Správny orgán evidentne pochybil a preto považujeme toto Rozhodnutie za nepreskúmateľné.**

V.

Záver a odvolací návrh

Z vyššie uvedeného je zrejme, že Rozhodnutie je nezákonné a nepreskúmateľné, nakoľko (i) nespĺňa zákonné podmienky a požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia v správnom konaní, (ii) vychádza z nedostatočne zisteného skutkového stavu, pretože Správny orgán sa adekvátne nevyporiadal so všetkými vyjadreniami a stanoviskami účastníkov konania a Úradu, a (iii) opiera sa o neaplikovateľné právne predpisy, ktoré pri rozhodovaní vzal do úvahy iba na základe tvrdení Navrhovateľa bez potrebného overenia.

Súčasťou tohto odvolania je aj Nová akustická štúdia a Vibračná štúdia, ktorej vyhotovenie zabezpečili účastníci konania a dotknutá verejnosť, ktoré sú vyhotovené akreditovaným skúšobným laboratóriom pre meranie hluku, vibrácií a intenzity v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Z týchto štúdií jednoznačne vyplýva, že realizácia Navrhovanej činnosti **môže mať významný dopad na životné prostredie v dotknutej lokalite**, ktorá je na území Tatranského národného parku, ktorý je chráneným územím a zároveň najstarším národným parkom na území Slovenskej republiky.

Z uvedeného dôvodu má Účastník konania ako obyvateľ tejto lokality odôvodnený záujem na tom, aby sa akákoľvek aktivita na tomto území uskutočňovala v súlade s právnymi predpismi, aby boli zabezpečené všetky opatrenia, ktoré sú nevyhnutné na zamedzenie negatívnych dopadov na životné prostredie a aby sa napriek moci a peňazi investorov podarilo jednoduchým obyvateľom danej lokality uchrániť ich bydlisko a samých seba pred ignoranciou väčších subjektov.

Na základe vyššie uvedeného navrhujeme, aby Správny orgán vydal nasledujúce

ROZHODNUTIE:

„Rozhodnutie Okresného úradu Poprad, odboru starostlivosti o životné prostredie, zo dňa 13.9.2019, sp. zn.: OU-PP-OSZP-2019/009219-051/BL, sa zrušuje a vracia Okresnému úradu Poprad, odboru starostlivosti o životné prostredie na nové prejednanie a rozhodnutie.“

Za Peter Riava a Daniela Riavová
Advokátska kancelária Paul Q, s. r. o.
JUDr. Pavol Blahušiak, konateľ a advokát